

Υπερασπίσου το παιδί,
γιατί αν γλιτώσει το παιδί υπάρχει
ελπίδα...

ΝΙΚΟΣ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

Αρχή της δεκαετίας του '90 μετά από 2 χρόνια πολιτικής αστάθειας το πολιτικό σύστημα βρίσκει τον βηματισμό του. Ο Νεοφιλελευθερισμός επελαύνει σε όλα τα μέτωπα, Εργασιακό, Ασφαλιστικό, Παιδεία ανοίγοντας το δρόμο για την ΝΕΟΚΑΤΟΧΙΚΗ Ελλάδα των μνημονίων του 2012.

Η Κοινωνία της Εργασίας και της Γνώσης αντιστέκεται στα εργοστάσια, στις πλατείες και τους δρόμους, στα σχολεία και στα Πανεπιστήμια.

Κράτος και Παρακράτος σε ένα μαύρο μέτωπο βάζουν σημάδι την ζωή και τη γνώση το χειμωνιάτικο βράδυ του Γενάρη του '91. Οι σιδηρολοστοί του Παρακράτους συντρίβουν το κρανίο του Νίκου Τεμπονέρα στη πόρτα του σχολείου.

Νίκου Τεμπονέρα δεν δείλιασες, μπορεί να φοβήθηκες, αλλά δεν δείλιασες. Δεν δίστασες ούτε στιγμή, δεν είχες καιρό. Διάβηκες τη πύλη των οριζόντων.

Η μαθητική εξέγερση υπερβαίνει τα εσκαμμένα, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στην κυβέρνηση. Αρνείται ολοκληρωτικά άλλη μια σκοταδιστική «μεταρρύθμιση» στην παιδεία που προωθεί ο τότε υπουργός παιδείας Κοντογιαννόπουλος.

Εκατοντάδες γυμνάσια και λύκεια βρίσκονται σε κατάληψη. Καθημερινά γίνονται πορείες και διαδηλώσεις με ένα αίτημα «θέλουμε δημόσια και δωρεάν παιδεία».

“Αγώνας μαζικός, αγώνας διάρκειας είναι η απάντηση στον Υπουργό Παιδείας”.

Στην Πάτρα όλα σχεδόν τα λύκεια και τα γυμνάσια βρίσκονται σε κατάληψη Καθημερινά ο μαθητόκοσμος πλημμυρίζει τους δρόμους φωνάζοντας και τραγουδώντας:

*«Το σπίτι μου το άφησα
τη μάνα μου παράτησα
και ήρθα δω ν' αγωνιστώ
για τη παιδεία που αγαπάω»*

Ταυτόχρονα γίνονται καταλήψεις στα ΤΕΙ και στα Πανεπιστήμια ενάντια στο Πολυνομοσχέδιο του Κοντογιαννόπουλου για την Παιδεία.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη παρά την ανησυχία της πιστεύει ότι μετά το χτύπημα της απεργίας των εκπαιδευτικών το καλοκαίρι (απεργία στις εξετάσεις), θα τα καταφέρει να «ξεμπερδέψει» με το κίνημα των καταλήψεων των μαθητών κυρίως και των φοιτητών.

Εξάλλου έχει εξασφαλισμένη τη συναίνεση όλων των κομμάτων. Αλληλεγγύη στον αγώνα των μαθητών εκφράζουν μέσα από κοινή συνέντευξη τύπου οι ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών ΔΟΕ - ΟΛΜΕ - ΟΙΕΛΕ.

Ο κυβερνητικός τύπος κάνει αγώνα δρόμου για να συκοφαντήσει τη μαθητική εξέγερση.

Ο Κοντογιαννόπουλος απειλεί με χάσιμο της σχολι-

κής χρονιά δηλαδή ν' αφήσει στην ίδια τάξη τα 2/3 των μαθητών!!! που συμμετέχουν στις καταλήψεις.

Οι μαθητές στις 20 Δεκέμβρη, απαντάνε με μαζικά συλλαλητήρια σ' όλη την Ελλάδα για συνέχιση του αγώνα και μετά τις διακοπές των Χριστουγέννων.

Η κυβέρνηση βάζει σε εφαρμογή το σχέδιο «ανακατάληψης των σχολείων» σε ολόκληρη την Ελλάδα. Σαν ομάδα κρούσης χρησιμοποιεί «αγανακτισμένους πολίτες», δηλαδή την ΟΝΝΕΔ:

- προσπαθεί να εμπλέξει γονείς και καθηγητές μέσα από εγκυκλίους αλλά δεν τα καταφέρνει .
- την Δευτέρα 7 Γενάρη αρχίζουν τα επεισόδια σε σχολεία της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης
- στην Αμαλιάδα «αγανακτισμένοι» πολίτες, δηλαδή Οννεδίτες καταλαμβάνουν το δημαρχείο και η εφημερίδα Ελεύθερος Τύπος στις 8/1/91 βάζει γραμμή «εμπρός στο δρόμο που χάραξε η Αμαλιάδα. Ανακαταλάβατε τα σχολεία. Καταλάβατε ακόμα και τα σπίτια των Μπαλωμένων» (ο τότε πρόεδρος της ΟΛΜΕ).

Στην Πάτρα η προετοιμασία ξεκίνησε από τις 22 Δεκέμβρη.

Σε σύσκεψη της ΔΑΚΕ εκπαιδευτικών με τον υφυπουργό Παιδείας Μπεκίρη στο ξενοδοχείο «ΑΣΤΗΡ» ο Καλαμπόκας κάνει κριτική και διαμαρτύρεται γιατί δεν χρησιμοποιείται συνολικά η ΟΝΝΕΔ!!! Και ο υφυπουργός - άκουσον - άκουσον - απαντάει: «Δεν ήρθε ακόμα η ΩΡΑ! Σύντομα θα σας αξιοποιήσουμε!!.»

8 Γενάρη 1991 έφτασε η ώρα της «αξιοποίησης» της ΟΝΝΕΔ.

Σε σύσκεψη των διευθυντών των σχολείων ο Νομάρχης Αχαΐας Τάγαρης δηλώνει:

«ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ από οποιονδήποτε είναι ΝΟΜΙΜΕΣ.»

Ο κύβος ερρίφθη.

*«Ξέρω ποτέ δεν σημαδεύουν στα πόδια,
στο μυαλό είναι ο στόχος,
το νου σου ε!»*

που έγραφε και η Κ. Γώγου

Οι μαθητικές καταλήψεις θα πνιγούν με κάθε τρόπο έστω κι αν χρειαστεί να ματώσουν

Η ΟΝΝΕΔ αναλαμβάνει τη «βρώμικη δουλειά», να καθαρίσει τα σχολεία της Πάτρας.

Πραγματοποιούν σύσκεψη στα γραφεία της ΟΝΝΕΔ και σε απόλυτη συνεργασία με τοπικά στελέχη και βουλευτές κανονίζουν τις λεπτομέρειες της επίθεσης ανακατάληψης των σχολείων. Ρόπαλα, αλυσίδες, μαχαίρια και λοστάρια είναι τα όπλα της γνωστής τραμπουκικής συμμορίας των οννεδιδών.

Επικεφαλής τους είναι ο Δημοτικός σύμβουλος της Ν.Δ. Γιάννης Καλαμπόκας.

Μαζί του ακόμη και νεοπροσληφθέντες δόκιμοι αστυνομικοί.

Η επιχείρηση των τραμπούκων της ΟΝΝΕΔ – συνοδεία ασφαλιτών – ξεκινάει από το Πολυκλαδικό όπου βρίσκονται και τα γραφεία της ΕΛΜΕ Αχαΐας, αλλά αποτυγχάνει.

Επόμενος στόχος το σχολικό συγκρότημα της πλατείας ΒΟΥΔ, σήμερα σχολεία Νίκου Τεμπονέρα.

Κραδαίνοντας ρόπαλα, αλυσίδες και λοστάρια, εισβάλλουν μέσα στο σχολείο, ξυλοκοπούν τους μαθητές, ξυραφιάζουν τα χέρια του προέδρου του 15μελούς συμβουλίου Κώστα Σκρεμούδα.

Οι μαθητές καλούν σε βοήθεια, το ίδιο οι γονείς και οι καθηγητές.

Παρά τις συνεχόμενες εκκλήσεις, η Αστυνομία δεν εμφανίζεται!!

Σαν να υπάρχει μια συμφωνία μυστική, ώστε να ολοκληρώσει η ΟΝΝΕΔ το σχέδιο ανακατάληψης με όποιο κόστος!

Στο χώρο του σχολείου φτάνουν μαθητές, γονείς, καθηγητές, εργαζόμενοι.

Στο κάλεσμα των μαθητών ανταποκρίνεται – ως όφειλε – ο δήμαρχος της Πάτρας και η ΕΛΜΕ Αχαΐας.

Ο Δήμαρχος, με κίνδυνο της σωματικής του ακεραιότητας – μπαίνει στο σχολείο, καλεί τους ανακαταληψίες να αποχωρήσουν από το σχολείο και να σταματήσουν τις επιθέσεις ενάντια στους μαθητές.

Η συμμορία αρνείται πεισματικά, πιστή στις άνωθεν εντολές.

Ο Δήμαρχος βγαίνει από το σχολείο και εκεί που ενημερώνει τους μαθητές, δέχονται νέα επίθεση από τους ανακαταληψίες με πέτρες, ξύλα και σίδερα. Φωνές, κραυγές, απειλές, εκτοξεύονται από τους τραμπούκους.

Στη σιδερένια καγκελόπορτα του σχολείου εμφανίζεται ο αρχηγός της συμμορίας, Γ. Καλαμπόκας μαζί με τα πρωτοπαλικάρα του, με υψωμένους τους σιδερολοστούς, δίνει το σύνθημα του θανάτου...

Ο Νίκος Τεμπονέρας βρίσκεται μπροστά στην πόρτα.

Ήταν η στιγμή, η μοιραία στιγμή συνάντησης με τους δολοφόνους του.

Ο σιδερολοστός του Καλαμπόκα υψώνεται και χτυπά ανελέητα.

Ο Νίκος, ο δάσκαλος Τεμπονέρας, καταρρέει, πέφτει στο έδαφος ...

Το λοστάρι υψώνεται και ξαναχτυπάει. Το αποτέλεσμα έπρεπε να είναι σίγουρο.

Ο Νίκος Τεμπονέρας από κείνη τη στιγμή είναι ουσιαστικά νεκρός!

«...Κι ήθελε ακόμη

Δολοφονία Νίκου Τεμπονέρα
Πάτρα - 8 Ιανουαρίου 1991

*πολύ φως να ξημερώσει. Όμως εγώ δεν
παραδέχτηκα την ήττα.
Έβλεπα τώρα, πόσα κρυμμένα τιμαλφή
έπρεπε να σώσω
Πόσες φωλιές νερού να συντηρήσω μέσα στις
φλόγες...»*

Η είδηση απλώνεται σαν κεραυνός σ' ολόκληρη την πόλη, σ' ολόκληρη τη χώρα.

Ο καθηγητής Ν. Τεμπονέρα μεταφέρεται στο νοσοκομείο με το αυτοκίνητο του δήμαρχου.

Οι αυτόπτες μάρτυρες θα δηλώσουν κατηγορηματικά στην ανάκριση:

«...Είδα τον Καλαμπόκα με σιδερένιο λοστό να χτυπά το κεφάλι του Τεμπονέρα...»

Η ιατροδικαστική έκθεση αργότερα θα περιγράψει με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες τα χτυπήματα.

Ένα καινούργιο συγγενικό πολιτικό έγκλημα έχει συντελεστεί από το παρακράτος με τη βοήθεια και την ανοχή του κράτους.

Κράτος και Παρακράτος συσκέπτονται χωρίς ελπίδα για την συγκάλυψη της πολιτικής δολοφονίας.

Το βράδυ φτάνει στην Πάτρα ο γραμματέας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης Κουτελιδάκης και μαζί με το Νομάρχη Αχαΐας Τάγαρη και τον αστυνομικό διευθυντή Μπάδα αμπαρώνονται στα γραφεία της Αστυνομικής διεύθυνσης.

Στόχος είναι: να συγκαλυφθεί το έγκλημα, να καλυφτούν όλοι, φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί.

Ο λαός και η νεολαία αγρυπνά μια αυθόρμητη πορεία, ξεκινά από το νοσοκομείο Άγιος Αντρέας. Φτάνει στη Νομαρχία και στην αστυνομική διεύθυνση όλοι με ένα στόμα μια φωνή φωνάζουν το σύνθημα:

«Νομάρχη – Καλαμπόκα – φασίστες δολοφόνοι»,
“Ένας στο χώμα χιλιάδες στον αγώνα”

Οι δολοφόνοι φυγαδεύονται μαζί με το ματωμένο λοστόρι..

Η αστυνομία παρά τις συγκεκριμένες καταγγελίες εκείνης της νύχτας για το ποιος σκότωσε τον Νίκο μένουν απαθείς και δίνουν χρόνο στους δολοφόνους να κρυφτούν.

Από εκείνο το βράδυ στις 8 Γενάρη η Πάτρα, η Ελλάδα ολόκληρη βρίσκεται σε διαρκή διαδήλωση κατάδικης της κυβέρνησης που σε αγαστή συνεργασία με το παρακράτος δολοφονεί. Πραγματικές μάχες στους

δρόμους της Πάτρας ενώ η αστυνομία προσπαθεί να πνίξει τους διαδηλωτές με τα δακρυγόνα. Λαός και νεολαία πεισμώνουν και βγαίνουν ξανά και ξανά στους δρόμους. Στην Αθήνα τα χημικά της ΕΛΑΣ πέφτουν μέσα στο κατάστημα Κ. Μαρούσης με αποτέλεσμα να πιάσει φωτιά και να καούν 4 άνθρωποι.

Η κηδεία του αγωνιστή δάσκαλου Νίκου Τεμπονέρα γίνεται ποτάμι λαϊκής οργής που κατεβαίνει στους δρόμους της Πάτρας. Δάκρυα και γροθιές γίνονται ένα.

*«...Κυλάει το αίμα
σκέπασε τον ήλιο
και ο χάρος εροβόλαγε
Σφαλούν τα μάτια και οι καρδιές
Σφαλούν τα παραθύρια...
Νίκο Τεμπονέρα ΖΕΙΣ!!»*

Φωνάζουν οι μαθητές σου, η νεολαία, ο λαός ολόκερος.

Ο Νίκος προστίθεται απ'τη νεολαία στην ατέλειωτη σειρά μαρτύρων και οδηγών του λαού μας.

Για 6 ολόκληρες μέρες οι φονιάδες κρύβονται με τη βοήθεια της αστυνομίας, κυβερνητικών και κομματικών στελεχών της Ν.Δ. για να μεθοδευτεί η γραμμή συγκάλυψης που ξεκίνησε μαζί με το έγκλημα.

Ο Μητσotάκης «θυσιάζει» τον υπουργό Παιδείας Κοντογιανόπουλο και τον παραιτεί, αλλά διατηρεί τον νομάρχη του εγκλήματος

Τάγαρη στη θέση του, φοβούμενος, ότι αν γίνει αλλιώς, θα ξετυλιχτεί το κουβάρι του συγγενικού εγκλήματος.

Εκείνοι που έδωσαν το σύνθημα του θανάτου, δίνουν και το σύνθημα της συγκάλυψης.

Όμως ο λαός και νεολαία είναι αποφασισμένοι όχι άλλη πολιτική δολοφονία ατιμώρητη, στις σημαίες τους γράφουν του στίχους του Πάμπλο Νερούντα:

*«Του προδότη που προχώρησε ως ετούτο το
έγκλημα ζητώ την τιμωρία.
Εκείνου που 'δωκε το σύνθημα του θανάτου
ζητώ την τιμωρία.
Εκείνων που προστατέψανε αυτό το έγκλημα
ζητώ την τιμωρία.»*

Δεκατρείς ολόκληρους μήνες κρατάει η ανάκριση!! για την υπόθεση του Τεμπονέρα από τον ανακριτή Ευσταθίου.

Η δολοφονική συμμορία σταδιακά αποφυλακίζεται, προκαλώντας βάνουσα το δημοκρατικό λαό.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη σπίνει εξεταστική επιτροπή στη Βουλή για την υπόθεση. Μέλη της επιτροπής είναι και οι Αχαιοί βουλευτές της Ν.Δ. Αυτό μόνο αρκεί για να καταλάβουμε τι πόρισμα μπορεί να βγάλει αυτή η επιτροπή.

Οι μαζικές κινητοποιήσεις του λαού συνεχίζονται σταθερά αποκαλύπτοντας και ματαιώνοντας κάθε επιχείρηση συγκάλυψης. Επιβάλλεται τελικά το ξεκίνημα της δίκης λίγες μέρες μόνο πριν εξαντληθεί το 18μηνο.

Όμως η δίκη των δολοφόνων του Τεμπονέρα μεταφέρθηκε 300 χιλιόμετρα μακριά, στο Βόλο, από τον τόπο του εγκλήματος. Ότι δεν τόλμησε το κράτος και το παρακράτος το 1963 στην υπόθεση του Γρηγόρη Λαμπράκη το επιχειρήσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη και το Παρακράτος το 1992.

Μεθοδεύεται η ουσιαστική αθώωση των δολοφόνων.

Στέλνουν στο εδώλιο τον Καλαμπόκα και τη παρακρατική του συμμορία μαζί με το νεκρό Νίκο Τεμπονέρα και τους συναγωνιστές του. Στη δίκη του Βόλου οι μηχανογραφίες και οι μεθοδεύσεις συγκάλυψης έφτασαν σε επικίνδυνα επίπεδα. Βουλευτές, στελέχη της Ν.Δ και της ΟΝΝΕΔ γίνονται συνήγοροι και μάρτυρες υπεράσπισης των δολοφόνων, παρεμβαίνουν ανοιχτά στη δικαστική διαδικασία εκφοβίζοντας και τρομοκρατώντας.

Ένα παλλαϊκό, δημοκρατικό, προοδευτικό μέτωπο ορθώνεται αποφασιστικά και συνεχόμενα απέναντι τους (παρά τις πχηρές απουσίες κάποιων).

Οκτώ χρόνια διαρκούν τα δικαστήρια (πρωτόδικα στο Βόλο και δυο εφετεία στη Λάρισα) .

Το αίμα του Νίκου Τεμπονέρα νίκησε τους δολοφόνους του.

Καταδίκασε το δολοφόνο Καλαμπόκα σε ισόβια.

Ισόβια ήταν και παραμένει η καταδίκη τους στη συνείδηση του λαού και της νεολαίας και των ηθικών αυτουργών της δολοφονίας.

Τα σχέδια συγκάλυψης δεν πέρασαν, καταδικάστηκαν αμετάκλητα στη συνείδηση του λαού και της νεολαίας.

Καταδικάστηκαν γιατί απέτυχαν να απενεχοποιήσουν την εγκληματική τους δράση, ώστε να μπορούν να την ενσωματώνουν και στο μέλλον στις μεθόδους πολιτικής δράσης και καταστολής των αγώνων του λαού.

ΓΕΝΑΡΗΣ του 2012.

Κρατάμε το χέρι του Νίκου Τεμπονέρα και συνεχίζουμε ενάντια στην ΝΕΑ ΚΑΤΟΧΗ, την εξαθλίωση, το Φασισμό, των Κουίσλιγκς.

Ο ΛΑΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ.

Το ΟΧΙ του Νίκου Τεμπονέρα στην πόρτα του σχολείου δείχνει το δρόμο

ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ ΖΕΙΣ

ΜΕ ΠΕΤΡΟΥΛΑ - ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙΣ

E.A.M.
ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΝΤΙΠΕΡΙΣΤΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

<http://eamgr.wordpress.com>

E.A.M.
ΝΕΟΛΑΙΑ